

Nr. 88 af 8de Maj 1894 ommeldte Betingelser. De Ændringer, som ere foretagne, ere stillede af vedkommende Minister og tiltraadte af hele Udvalget, og da Baneanlægget i sig selv, rent finansielt set, er Staten uvedkommende, skal jeg paa hele Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Den fungerende Minister for offentlige Arbejder (Hage): Da Udvalget har optaget de Ændringer, Ministeren har henstillet, kan jeg indskrænke mig til ligesom Ordføreren at anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Det af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 809 ff.) stillede Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget, og Lovforslagets saaledes ændrede Paragraffer, samt *Sagens Overgang til 3die Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Ejendomsskyld.

Ordføreren (Thomas Larsen): Jeg skal tillade mig først at rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) i Anledning af det Ændringsforslag, han har fremsat, og som gaar ud paa, at Besætningen for Landejendommens Vedkommende skal undrages fra Vurderingen til Ejendomsskyld. Det ærede Medlem oplæste i Gaar en lang Liste over Navne paa Medlemmer, som under Lovforslagets første Behandling her i Salen havde udtalt sig i den Retning, hvori hans Ændringsforslag gaar, og iblandt de Navne, han nævnte, var ogsaa mit. Ja, jeg erkender, at jeg har udtalt mig, som det ærede Medlem nævnte. Det er ogsaa mit personlige Synspunkt, at det vilde være rettest, hvis Besætningerne ikke vare indtagne under Værdiansættelsen. I det hele taget kan man vel sige med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, at det ikke for et eneste Medlem her i denne Sal er noget idealt. Lovforslaget er jo fremkommet under Hensyn til, at Landstinget ønskede Gennemførelsen af en saadan Reform, og for saa vidt kunne vi alle tiltræde Lovforslaget, som vi bøje os for dette Ønske i

Betragtningen af, at det er nødvendigt at komme hinanden i Møde fra alle Sider for endelig at komme til en Ende med Skatte- lovsbehandlingen. Det er dog ikke saaledes, at vi hernede i denne Sal have sluttet os til Forslaget uden at kunne øjne Lyssiden derved, og Lyssiden ved dette Forslag er efter min Betragtning den, at man igennem det opnaar noget af det, som alle ere enige om at ønske, nemlig at komme til at ramme den Værdistigning, som foregaar, uden at den enkelte selv kan siges at have nogen Fortjeneste deraf, og at Lovforslaget tillige gennem en Værdibeskatning for en stor Del regulerer de Forskydninger, som Hartkornsværdierne ere undergaaede i Kraft af Samfundets Udvikling — i de sidste 50 Aar kan man vel sige. Det er altsaa Lyssiden ved Forslaget, og i det hele taget det, som efter mine Tanker gør Forslaget akceptabelt. Men det er dog naturligt, at under Sagens Behandling og navnlig ved første Behandling, hvor alle have Ret til i al Almindelighed at fremsætte deres Anskuelser angaaende Lovforslaget, fremsætte de enkelte Medlemmer deres personlige Syn paa Forslaget, og man nævner de Ting i Forslaget, man synes om, og de Ting, man ikke synes om. Ved Forslagets første Behandling blev der jo fra mange Medlemmers Side udtalt Ønske om, at Besætningerne skulde udgaa. Naar Flertallet imidlertid ikke har stillet noget Forslag til Tinget angaaende dette Forslag, er det, fordi et saadant Forslag ikke vilde kunne stilles, medmindre man forhøjede den Skattepromille, som skal svares i Ejendomsskyld, eller med andre Ord: man skal betale for den Fordel, som man faar ved at lade Besætningerne udgaa; det er jo absolut nødvendigt, hvis man ikke skal forrykke hele det finansielle Resultat, hvorpaa Lovforslaget nu en Gang er bygget. Og naar det saaledes vil være en nødvendig Følge af en Ændring i den betegnede Retning, at forhøje Skattepromillen, bliver maaske den Fordel, som vil flyde af, at Besætningerne udgaa, til en vis Grad illusorisk. Det er af dette Hensyn, at vi ikke fra Flertallets Side have fremsat noget Forslag. Jeg vil dog sige, at efter at jeg har hørt den ærede Finansministers Udtalelser i Gaar, hvori han antydede, at der var Mulighed for at komme til en Løsning af dette Spørgsmaal mellem anden og tredie Behandling, skal jeg meget gerne være villig, og jeg tror, Udvalgets Flertal vil være villigt til atter at tage denne Sag op til Behandling. Med denne Situation for Øje vil jeg da tillade mig at